

“Ik heb toch nog een beetje mijn cultuur bij me”

Door Stéphanie de Geus (tekst en foto's) 2006 ©

Wonen in een multiculturele wijk, veel mensen staan daar negatief tegenover. Vaak spelen vooroordelen daar een rol in, de meeste mensen hebben zelf immers nooit in een multiculturele wijk gewoond. Jithapon Lemmens (19) wel. Aan TAPE vertelt zij haar ervaringen tot nu toe.

De Vrijheidswijk in Leeuwarden is een multiculturele wijk. Het is een wijk die bekend staat om de criminaliteit en de botsingen tussen verschillende culturen. Toch wonen er ook een hoop jongeren die geboren en getogen zijn in Nederland. Maar hoe is het nu om in zo'n wijk te wonen? Jithapon Lemmens (19) woont sinds augustus dit jaar in de Annie Westlandstraat, in de Vrijheidswijk.

Door haar Thaise moeder ziet Jithapon er alles behalve oer-Hollands uit. Volgens de statistieken valt ze zelfs onder de allochtonen, maar zo voelt ze zich niet. Ze is namelijk geboren en getogen in Nederland, want ze heeft een Nederlandse vader. Ze voelt zich dan ook honderd procent Nederlands.

Ondanks haar getinte huidskleur voelt ze zich niet veilig in de Vrijheidswijk. Vooral niet als er bij de ingang van de flat een groep donkere jongens staat. Die jongens hangen daar maar en praten in een andere taal. “Als het Nederlanders zijn en die zeggen, ‘pak haar’, dan weet je dat je weg moet rennen. Als ze in een andere taal spreken, dan weet je gewoon niet wat ze zeggen”, vertelt ze.

Dat ze een meisje is, helpt volgens Jithapon ook wel mee aan haar gevoel van onveiligheid. Jongens voelen zich volgens haar veel minder snel geïntimideerd. “Jongens staan sterker in hun schoenen”, vindt Jithapon. “Ook zijn ze altijd bezig met seks”, vervolgt Jithapon. “En dan loopt daar een meisje, onschuldig en lief en dan denken ze: die pakken we even.”

Buiten het feit dat er door het merendeel van de bewoners een andere taal wordt gesproken, heerst er ook criminaliteit in de buurt. Zo is de fiets van Jithapon direct de eerste dag gestolen. “Nee, dat was niet zo'n goed begin. Bovendien zitten de deuren vol met gaten, doordat mensen daar tegenaan schoppen.”

Ook het grasveldje onder de flat wordt niet ontzien. Als je vanaf het balkon naar beneden kijkt lijkt het eerder alsof er net een grote picknick is gehouden. Het veldje ligt vol met boterhammen, bierflesjes en er ligt ook nog een hoopje spaghetti tussen. “Er wordt ook veel van het balkon boven ons naar beneden gegooid”, legt Jithapon uit, terwijl er net een witte boterham naar beneden komt. “Zoals nu dus”, voegt ze daar droog aan toe.

Om de sfeer in de buurt wat te verhogen organiseert de gemeente Leeuwarden buurtactiviteiten. Zo was er op 27 augustus en 3 september een voetbaltoernooi en waren er allemaal kraampjes met eten uit verschillende landen en culturen.

Jithapon vindt dit een leuk initiatief. Ondanks dat ze zelf niet is gaan kijken. “Je staat als Nederlander dan tussen een allochtonengroep en als het dan mis gaat dan is het niet buur tegen buur, maar gelijk groep tegen groep”, aldus Jithapon. Toch geeft ze wel toe, dat als haar Nederlandse burens hadden gezegd dat het hartstikke leuk was geweest, ze zelf ook was gaan kijken.

De flat waarin Jithapon woont is een sloopflat en zal ongeveer in 2008 gesloopt worden. Daarom is de flat zelf niet meer in een goede staat. De lift is kapot, het trappenhuis stinkt naar urine, er wordt gestolen en in de meeste voordeuren zit een gat. Waarom is ze hier dan toch komen wonen?

“De woning was beschikbaar”, geeft Jithapon als reden. Ze wilde al lange tijd op zichzelf wonen en toen de mogelijkheid zich voordeed heeft ze hem genomen. Maar als ze de keuze had gehad was ze toch liever in een andere wijk gaan wonen. Toch is ze niet geheel ontevreden met haar woning. “Het is een leuke ruime woning, het uitzicht is mooi, ik aan de ene kant heb Nederlandse en aan de andere kant Thaise burens. Zo heb ik toch nog een beetje mijn cultuur bij me”, lacht Jithapon.

Jithapon Lemmens

De Ingang van de flat aan de Annie Westlandstraat in Leeuwarden.